Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب ځانګړنې:

کتاب نوم : یوه ځولۍ د ګلابونو

راټولونکی : الفت جانان

دیزاین : الفت جانان

بیا کتنه : شرافت نیازی

کمپوز: الفت جانان

پښتۍ دیزاین: سیلاب نیازی

کال: ۱۴۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

خپل ګران پلار جان او خوږې مور جانې ته

چې زما په خوښۍ کې خپله خوښي ويني

په مینه ډالۍ کوم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ځولۍ د ګلابونو باند څو خبرې

اوس زمونږ د هیواد د ادبیاتو په نړۍ کې د ادب ځواني غوټې غوړیږي او د شعر چینې خوټیږي، چې دا کار زموږ له هیلو ډکو زړونو ته خوښي وربښي، د (یوه ځولۍ د ګلابونو) په نوم د شعرونو دغه جونګ چې ستاسو په لاس کې دی. د تنکیو سرو غونچو د خندا یوه څپه ده، چې په غوړېدو به یې زمونږ امیدونه تازه اوتنده به مو پرې ماته شي.

د نوي او زاړه ادب ترمنځه د نږدیوالي غټه وسیله او رابطه هم دا ده چې د ځوانو شاعرانو تازه اشعار د چاپ ډګر ته راووځي، په دې لړ کې غواړو چې د الفت (جانان) له خوا راټوله شوي شعرونه د قدر وړ بولم.

په دغه مجموعه کې تر ډېره هڅه شوې ده، چې د هغو کسانو شعرونه راټول شوي چې تر اوسه پورې زمونږ په مطبوعاتو کې چاپ او نشر یې لږ چانس موندلی دی.

د دې لپاره چې زمونږ ځوان شاعران او ادیبان د بیګانه پدیدو ښکار نه شي او د هغوی له پیروۍ څخه ځان وژغوري نو باید د سبا په هیله د خپل شعر په بڼ کې دې بې مېوې نیالګي کېنوي او باید د هغه چا په شان هم نه شي چې د اوبو په ډکه ویاله کې د تېریدلو لپاره یوازې څو لوټې وغورځوي او یو ځلې پرې تېر شي خو د دویم ځل لپاره نه د ده په درد وخوري او نه هم د نورو لارویانو!

په هر حال مهمه خبره دا ده چې د الفت (جانان) دغه کار د ستاینې وړ بولم او د نېکو هڅو پلوي یې کوم.

په درنښت

شرافت نیازی

۱۴۰۲/۳/۲۰

لغمان، افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جانان ځو کرښې

(يوه ځولۍ د ګلابونو) د جانان د شعرونو هغه ټولګه ده چې د شعر له ګلبڼ څخه يې د بيلابيلو شاعرانو غزلونه راټول کړي دي دغه شعرونه چې تاسي يې په دې ټولګه کې لولئ ښايسته په زړه پوري او نوي دي ټاکنه يې غوره ده په لوستلو به يې پښيمان نشی.

هغه څه چې زه يې بايد ووايم.

جانان که له عمره کوچنی دی خو زه په کې داسې لوی خويونه او ستر صفتونه وينم چې په ډېرو لويانو کې نشته د اوچت فکر خاوند دی د فکر زاويه يې لکه سمندر ډېره پراخه ده

ما چې د ده دغه راټولونه وليدله په دې پوه شوم چې د ده راټلونکی بريالی دی د جانان جرات ته مې هيله پيدا شوه چې په دې سختو شرايطو کې او په دومره کم عمر دغه راټولونه کمپوز ډيزاين په خپله کول يو ډول بيل لياقت دی جانان به د علم په ګلبڼ کې لا نور هم لکه ګلاب وغوړيږي او خوشبوي به يې تر نورو وګړو ورسيږي.

د ژوند په ټولو چارو کې د الله (ج) له درباره څخه ورته د اوږد عمر او د لا ډېرو برياووغوښتونکی يم.

په درنښت

سيلاب نيازی

۱۴۰۲/۴/۱

لغمان،افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې خبرې

غزل په پښتو ادب کې يو خورا او په زړه پورې ادبي ژانر دی د کميت په لحاظ کوچنی وي خو ارزښت او اهميت په کې زيات وي غزل د پيغام رسونې لپاره تر ټولو ښه ژانر دی.

غزل په اوس وخت کې زياد شمېر مينوال لري لامل يې هم شايد د دغه ژانر په زړه پورې والی وي.

له ډېر وخت راهيسې مې په ډېر ذوق سره د بيلابيلو شاعرانو شعرونه لوستل همدې زوق او مينې دې ته اړ کړم ترڅو د خپلې ادبي تندې د لا خړوبولو په خاطر چې له دغه فورم سره مې لرله د خپل هېواد د ځوانو شاعرانو بيلابيل په زړه پوري غزلونه مې انتخاب او راټول کړل او يو کتاب ګوتې مې ترې جوړ کړه تر څو د غزل د مينوالو مخ ته هم يو څه کېدم چې له لوستلو يې برخمن شي.

هېره دې نه وي دا زما د هيلو څخه يوه هيله هم وه چې زه دې دومره شم چې په کم عمر داسې څه راټول کړم او د کتاب بڼه ولري دا دی خدای(ج) زما دغه ارمان هم تر سره کړ.

ځانګړې مننه له خپل ګران پلارجان او خوږې مورجانې دوې ته به دا کمه وي زه که هر څومره توري او ادبيات راټول کړم له دوې پرې مننه وکړم او حق يې ادا شي همدغو راته د ژوند کولو طريقه زده کړه د لومړي ځل لپاره يې قلم او کتاب لاس کې راکړه او خپلو زده کړو ته يې وهڅولم د ژوند په ټولو چارو کې راسره اوږه پر اوږه تللي او هيڅ يوې ستونزې ته يې يوازې نه يم پريخی نړی نړۍ مننه ترې کوم.

ځانګړې مننه له شرافت نيازي څخه چې د دغه کتاب بيا کتنه يې راته په ډېرې مينې وکړه

د دې کتاب د پوښتې له جوړونکي خپل ګران ملګري وررور سيلاب نيازي څخه چې په مرستو او مشورو يې دغه کتاب (يوه ځولۍ د ګلابونو) تر تاسو در رسيږي ترې يوه نړۍ مننه کوم.

نور مو تر منځ نه خنډ کېږم دا تاسي او دا هم (يوه ځولۍ د ګلابونو)

الفت جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رو رو مـې وچــودېــده زړه لکه غنـم درپسې
ببـــرته راســتون شه لیونیه کنه مــرم درپــسې
چــې بــه خـفـه شــومه او لړ بــه رایاده شولې
څــــه لیونتوب و تــر کابـله به راتلم درپسې
خواږه غږونه خو د اوس هم په واټساپ کې ساتم
بار بار یـــې اورمه بار بار ځان ځوروم درپسې
بــاور دې وشـــه چـــې د کله په کوڅه تېرېږم
دشپې نــاروغــه شــمــه ویــنې تـویوم درپسې
چې ځې خو ځـه کنه فطرته راته ولې ګورې
نـه درتـه غـږ کـــوم او نه اوبه شیـنـدم درپسې

ادریس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د دوو سترګو په تاوان به درته وغږېږم
تصویر مې څه کوې په ځان به درته وغږېږم

څنګه یې چېرته یې لالیه زندګي څنګه ده
پوښتنې مه کوه چې وران به درته وغږېږم

ناست انانسره زما شعر واوره لامل څه کوې
سلګۍ سلګۍ ارمان به درته وغږېږم

ته صبر زه له مستو بنګو بېرته زر راځمه
په فرایضو او ایمان به درته وغږېږم

زما قمره له ما لرې یې که وخت راغی نو
په موسیقۍ او یا قربان به درته وغږېږم

شاهد قمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پرې تــړل شوی وم اوجود کې به مې اور پېدا شو
ما چې به زور کړ په زنځير کې به هم زور پېدا شو
چـــې وو تــقــوا کــې يــې لـقــب د فـريـښـتې ګڼلی
ياره د داسـې سړي جيب کـې دې انـځور پېدا شو
سـتـا پـه يــوه نـظــر لـيــدو دومـره خوشحال شومه
ته وا د دولسو بې وروره خويـنـدو ورور پېدا شو
يـــاره را ديــخــوا هـغـې ورځې نـه چې ته پېدا شوې
د محبت مرض وبـا شــو كـــور پـــه كـــور پـېـدا شو
بــخـتـيـاره غم هم د ګـيـاه غـونــدې خـاصـيت لرلو
مـا چــې د زړه لــه ځــمـکــې وريبه بيا نور پېدا شو

<u>بختيار نيازی</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بـــد يـــې مـــــه ګـــڼـه ولا د زړه لـه درده راغلـــــه
زمـــا پـــــه خـــولــه درتـــه ښـېرا د زړه له درده راغله

بــلا دې واخـلــمـــه حــېـــرانـــه راتـــه ولـــې ګورې
په ماتو شونډو مې مـــــسـکاه د زړه له درده راغله

زما غزل کې د هـنــــر رنــګـــــونـــه مـــه لـټـــوئ
يوه څپه وه چې پـــه مـــا د زړه لـــــه درده راغـــلــــه

زه خو يوازې يـــم د چـــا پـــه زنـګـانه يې توی کړم
په سپين رخسار مې اوښکه بيا د زړه له درده راغله

کـــريـمــــه ژر بـــه مــــې خـنـــدا باندې را وژباړله
چـــې پـــه مـحـفـل کې به ژړا د زړه له درده راغله

کريم سلطاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې خپـل ځان وګوري او بیا د عشق غمونه سړی
ژونـدی وي پاتې بس د خدای(ج) په قدرتونو سړی
هرڅوک هر وخت کې بدلیدلی شي احتیاط په کار دی
پــه ځــان پسې باید چې روان نه کړي پلونه سړی
مــیـنـــه بــس دا ده مـعشوقې ته چې ګلاب ورکوي
پــه ځـمــکــه ولـګــوي دواړه ځـنــګـنــونه سړی
غـــمـیزه دا ده درک کـوي غلطفهمي شــوې وه
خـــو نـــاســت وي بـیـا هم منتظر وي کلونه سړی
ســتـــا غزل څه دی خو یا سترګې دي یا زلفې زما
هـمـیـمــه داسې بـاید نه وي بــې مضمونه سړی

حافظ همیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

حـق مــې اده کــه او بیـــا وګـډېــږه
مــچــــه راکــه او بــیـــا وګــډېــږه

د ژونـــد تــر ټـولو زبردسته صحنه
جــانــان پــه خولا که او بیا وګډېږه

شپه نیمايي ده هله زړه مې تنګ شو
کــوټــــه رڼـــا کــــه او بیا وګډېږه

ګیلاس په خـپـلـو لاسو ډک که راته
ما په هوا کـــــه او بیا وګـډېـــــږه

ډمې اول دې د زړه حـــال ووایــــه
ټــــــول په ژړا کـــه او بیا وګډېږه

که ورکتی نــشــې شــرمېږې تربـنه
یــرغــل ته شـــاه که او بیا وګډېږه

یرغل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژوند د لالي تازه پوستې کړی انځور
جنګ د جــانــان ناځواب کړی مسج

ژوند د زلـمــي په خپله خوښه واده
جنګ په مـیـینه جلکۍ بنه راوستل

ژوند د لالي پـــــه غاړه لاس اچول
جنګ د جانان مړي ته سر شوکول

قدرت الله درمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د ژونــد شيبـــو ته په سلګو پاتې يم
ويښنه په نيــمــو نيـــمو شپو پاتې يم

اوس دې په ډک محفل کې نه ستايمه
اوس له ســنـــدرو لـــه ټپـو پاتې يم

مودې شوې لرې له هـمـــزولو يمه
مودې شوې بيله له غونچو پاتې يم

لکه دېوال کې ځـــړېــدلی انـــځـور
دغسې چپ لــکــه تـــابـلـو پاتې يم

ستا د راتلو وعدې کـــاذبــې شولې
زه انـتـظـاره له کــلـــو پـاتـــې يم

ملالۍ کليواله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــاتـــه دې هـغـه کـور مبارک وي څو څو وارې
مـــاتــه مــې مـعـلومــې دي د ژوند لپاره لارې
زه درپــســـــې خــپـلـه څــوانـــي نـــه بـــربادوم
زه مخ ته دې ښه شه يارو ولــرې ښــې چــارې
زغم نه خبره وتې ياراني زړه دې راخوږين که
خيــر دی نـــور ودرېــږه د ختــو تيــږو بارې
تل خـو به دې دا ښايسته سمبال درسره نه وي
خدای(ج)به دې په مخ زخې پېدا کړي ګنهګارې
ښـــه نـــو چـــې د بــيـا لـيدلو هيله دې هم نشته
ولـــې تـــه قـــمـــره د لاســـونـــو ګوتې شمارې

شاهد قمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغه کافره اوس غرور په خـــــپل جمال کوي
نه يې خبر راځي نه زنګ او نه مسکال کوي

لکه ګـلاب بانــدې پرېوتی شبنم دغسې دی
د هغې مخ بانـدې څـوانــکې څــه کمال کوي

هم له سيالۍ پاتې هم مينـه مې له لاسه اوځي
غربـت پـه موږ بـاندې کانـې لکـه دجال کــوي

په تګ دې ستا ليونی شـو درپسې سم ليـونی
پـه نـه خـبره له هـر چـــا ســره جنـجال کوي

ولې يې بيا هم په خپل زوی زما نامه کېښوده
فطرتــه ولــې نـــاروا زمـــا پـه حال کـــوي

ادريس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پـــرې پـوهــه نـــه شـــم چـی ټپه که کلبمه ولیکم
خـــو یـــوه زړه تـــه ښـــه درنه شان صدمه ولیکم
په تا وېریـږم چـې پنـــځ ډزې بـه دې وخوري رانه
زه په مـنــګـي خو به دې سل ځـله نـــامــه ولیکم
سیتار به غوږ شي له مطرب به ټول راګونه هیر شي
کــه ورتــه زه د شـنـو بـــنــګړیــو مې نغمه ولیکم
زه دې پــه نـــوم بـاندې یادیږم تری تم شوې چېرته
وایــه چـــې مبنې تـه اوس پیـل کــه خاتمه ولیکه
د بلیـنـــدۍ د ژونـــد مـلـګـریــه انتظاره! وایه
درتــه زه پــای او کــه لا نــوره ادامـــه ولـــیـکم

بلینده بدرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لــکــه د چـا چې وي څو غبرګ سکني ورونه ولاړ
داســـې کــتـــار راتـــه اشنا وي ســـتا یادونه ولاړ
د خورو زلــفــو دې ســـرخـــي له اننـګو اخستې
که شنو لوګو کـــې دي جــانانه ســره ګـــلونــه ولاړ
په سپــینـــو واوره کـــې داشنه نښتر ولاړ دي اوکه
که مې دی یار په غــونـــډه زنـــه دي خـــالونه ولاړ
سولې! راځه نور دی لاسونه رانه تاوکــړه خیر دی
ســـولـــې! راځـــه زه دې راتـــلـــو ته له پرونه ولاړ
ضرور به ورسیږې خپل مـــنـــزل ته ځکه چې اوس
شـــاهـــده تـــاتـــه پـــه دعـــا دچـــالاســـونه ولاړ

<u>نصرت الله شاهد</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اخـلـمه نامـه پـه خـولــه بیماره د وطن
پـاتې شوه سـنـدره اوس قـراره د وطـن

تندر مو نـېـولـــی رانــه لـمر دی د رڼا
جهل ته مـو خلاصه کـړلـه لاره د وطـن

ګــرځــوم یې داغ په زړه،یادونه زورور!
څـنــګه شــوې تالا رانــه چـناره د وطن

بس ختمه دې په دې وې کیسه یاره د وطن
اوس نه کوي ګلونه هــغـه خاوره د وطـن

نصیر اتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژوند دومره نه شو تم چې واخلم په کې سا کېنم
لکه شبنم اوبه د ګل په شان کینم

دا ستا د نه شتون ارمان هغه وخت دوه چنده شي
دوه نفري څوکۍ وي زه په کې تنها کېنم

داسې به وشي چې نظر ستا په دیدن موړ کړم
ته واه ممکن به وي چې ستا په څنګ کې بیا کېنم

بیا مې د ورک منزل په لوري تکل دی
که اجازه وي څو شېبې به دې تر خوا کېنم

زما یاران چې د دنیا په باب غږېږي نو زه
کریمه غلی یو بغل ته په ژړا کېنم

کریم سلطاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمـا شــوخــي پــه ما کې چغې وهي
وختـه خاموشه هـدیـره دې کــړمــه

ژوند خو مې ټول له بدرنګیو ډک دی
نو څه که ښه ډېر ښــایــسته د کړمه

لرې په کومــو سـترګـو ګورې راته
پرون دې هـېـر شو چې خپه د کړمه

له شنو کـمــرو ســره سر وهـمـه
د عــشـق د غــره د سر ټېه د کړمه

څنګه له پــامـــه دې راوغـورځېدم
مــیــده مـیـده لـکـه شیشه د کړمه

د ښـار پــه هـر ســړي د وپــېـژنــدم
د ډېـرو خـلــکــو نــنـداره دې کړمه

ملالۍ کلیواله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

حس کوم يې نه چې زه په د نيا شته يم
غورځولی دې له فـکـره کـه لـه زړه يم
نيمه خوا دې له بسته دربـــاره راغلـم
دومره صبر دې راکړی چې پرې ښه يم
زه خـو سـتـــا بـه ململې سترګو باچا يم
بې تا څه مـــې دي غزلې او څه زه يم؟
يو ځل ايښی مې داستا په اوږه سر وو!
لا تـــر اوســـه په هـمـاغه ګوټ نشه يم
ژوند مې خوږ لکه انګور چې د ميزان دي
زه مـيـــن چې په سـنــدرې په تـپــه يم

نصير اتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ســـت بــه ورتــه نـــه کـوې چې ځي توره بلا پسې
نه ارزي چې پاڼې پـــاڼـــې ولوېـــږي له چـا پسې
پـام يـــې پـــه سـنـدرو باندې هم نه ځي په بله خوا
زړه مې نن خپه دی ســـتـــا د شـونډو په خندا پسې
تــېـرې بـــه شـــي دغـــه زهر زهر د بيلتون ورځې
تورې شپې که هر څومره اوږدې شي وي رڼا پسې
رســـم بـــه ضـــرور تـــر خـــپـل مـــنـزل باوري يم
مورې چې داستا سپېڅلې لپې وي پـــه مـــا پـــسې
ولـــې دې د ژونـــد پـــه نـــيـمايي لار تنها پرېښودم
شه مې د دې مات زړګي ازار کـــريمـــه تـــا پـــسې

<u>کريم سلطاني</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کامل مې دا چې رنګ په خپل جمال مې کړ غزل
پښتون مې کړ په خوی لکه خوشال مې کړ غزل
په شر نګ مې پې راویښې کړ کابل کې دورخانۍ
رښتیا ستا مخور سره چې سیال مې کړ غزل
څه یاد به نو ساتي د تورو غرونو شین خالۍ
سوچه چې پر حیا نو مالا مال مې کړ غزل
ټپې د ملالۍ مې پکې نقش په زرین خیال کړې
(ایوب)مې کړ غزل اوهم (ابدال)مې کړ غزل
چې رنګ مې د بدرۍ ورکړ په تاو د بلینډې
ایله بس په خپل خوی او په خپل خیال مې کړغزل

<u>بلینډه بدرۍ</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زما یې خرپ د خولې خوښیږي په خرپا دې ښکل کړي
مـا ښـکلـوي کـنه مـاشوم دې واخلي دا دې ښکل کړي

بیـا دې پــه ټـول عـمـر پــه چای کـې چینی نه اچــوي
خو داسې چل دې یوه ورځ وکوي چې تا دې ښکل کړي

بیا یې هــم خــاپ د خــولـې وي پاتې ستا په سره اننګي
چې تــا پرې هر څو تاکید وکړې په حیا دې ښکل کړي

تــنــده ددې ســـړي ده هـیـــڅ نـــه مــاتیدونکې تنده
پنځوس مـچـکې یې اخیستي وي او بیا دې ښــکـل کړي

ســتـــا د راوړلــو لـــه خــوښــۍ نــه پــه مننې بختیار
د مور لاسونه خو دې ښکل کړي د نیا دې ښـکـل کړي

<u>بختیار نیازی</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

شــومــه پـه دواړو سترګو وړوندهغې جينې پسې
شـــګـــې خـــو خــامــخــا بــادېړي په سيلۍ پسې
د پارک په منځ کې يې ماشــوم لاس نه نيولی وي
سوړ اســـويلی وکـــړي له ډېـــرې مايوسې پسې
زه اوس اکـــثـــره تــنـهايي کې د خدای(ج)ذکر کوم
اوس خــپـــه نـــه يـمـــه پـــه تـبـرې زنـــدګۍ پسې
سترګې مې هغه سې په خپل پرهر کې ښـخـې دي
لاس مې همغه ســـې پولـــۍ پـــولۍ پسې
چې ښه خبـــر يـــې ډاډه ژوند د مرګ بل نوم دی
بـيـــا ولـــې پـــړمخـــې نـــسکــور يـې شبوګۍ پسې

هدايت الرحمن ډاډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دې پسې مه ګرځه چې بيا يې څه رقم راوستې
اوګوره څنګه يې د مينې په موسم راوستې

د يار ماشومې مينې څه په ناز مې وپاللې
په پالې پالي او جار جار مې په قدم راوستې

رواجه ومې ښبنه بيا يار ته ورغاړې وتم
غروره ومې ښبنه ته مې ورته کم راوستې

په ما که هره نخره وشوه په تا هم وشوله
زه که په هر عذاب کې ګير شوم ته مې هم راوستې

نن ميکده کې ساقي وويل ابهامه ياره
ګوره اخېر هم د چا ياد او د چا غم راوستې

وصي ابهام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړه بېللو ګناه چا کړې ده ما کړې ده
زړه سره دا نارواچا کړې ده ما کړې ده

زه د دې دور له سیتمه تنګ راغلی یمه
ګنې خپل ځان ته بنېرا چا کړې ده ما کړې ده

راته یې وخندلې زړه مې ورسره کړو لاړه
داسې کمعقله سودا چا کړې ده ما کړې ده

اوس یې په سپینو مړوندونو باندې خوب څوک کوي
او پسې شپه ورځ ژړا چا کړې ده ما کړې ده

د انقلاب په سختو شپو کې هم د زړه له زوره
ارمانه کړس کړس خندا چا کړې ده ما کړې ده

خالد ارمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په ځان ډارېږي هم او پټه له بارانه شي
راته راوګوري په یو دوه کې حیرانه شي

پښتو دې سر وخوري پښتو باندې دې خاورې واوړي
مینه د تا وي او د بل چا کور ودانه شي

که په هغې کیږي او هغې باندې غم راځي
په ما دې راشي او په ما باندې دې ورانه شي

ولې یې نه سړي ته خپله پښو ته وغورځوو
ښکلو ته ولې سلامت زړونه ارزانه شي

فطرته تم شمه که ګوندې راته غېږ وکوي
خو دا خپل زوی له لاسه ونیسي روانه شي

ادریس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خـــيـــال کــې مې تل اوسي او زړه ته مې هم لار کوي
دا ځــيــنــې خـــلـک په ما ځومره سخت ګـوزار کوي
د خــپل وجود د هــرې هيـــلـــې په مـــرګ غلې شي
مــجــبـور پــيـغـلـه چې د خـان په کـور کې کار کوي
هــغــه دې خـــپـل نازونه وشميري هومدومره به وي
څــوک چــې زمـــا په زړه داغـونه ګورۍ شمار کوي
خدای (ج) خبرکوم درديې مجبوره کړ په دې چې هغه
پـــه ســيــنه لاس کيږدي پـــه مـــا چـــې کله وار کوي
هــســـې نه بل يې درنه خپل نه کړي بې لوظه به شې
شـــــاهــد لـــه څــــومــــره جـــانه تـــاته انتــــظار کوي

نصرت الله شاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دوکه بازي د دروغجن عشق د کيسې نه پس
هيلې مې مړې کړې له دې لوې ډرامې نه پس

درپسې ويلې شوم څـلـورو خواو ته ولوېدلمه
شمعه خو حتماً ويلې کـېـږي له لمبې نه پس

هر انسان وي تر خپل مطلـب درنه بېرته ځي
زما قسم دی نور زړه نه تـړم له دې نه پس

اوس هم همغه سې جنت په خـوب کې وينمه
يمه همغه سـې ويـده سـتـا د اوږې نه پس

چې شبوګۍ نـاروغه شوې ده زه هم ښه نه يم
زړه مې مات شوی دی ډاډيـه له هغې نه پس

هدايت الرحمن ډاډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

له تانه وروسته مې که ورځ ده او که شپه ده والله
یــوه بـــې ســـوره تنـــهایي په کې خوره ده والله
یاران مې وپـښتي چـــې اوس د زندګي څنګه ده
زه هم په مات زړه ورته ووایمه چې ښه ده والله
زما د زړه د مــاتــولـــو اداء هــر څوک کوي
خو ته دا ومنه چـې ســتــا په شانـــي نه د والله
له حده واوښتـــو د ژونـــد او روایـــاتـــو جـبر
ملـــګـــریه نـــوره مـــې تمـــامه حوصله ده والله
تا په کتاب کې راته ایښي ګـــل ته اوس هم ژاړم
او راته یـــاده ده ستا یـــوه وعـــده ده والله

وصی ابهام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چرته لاړ شـمـه پـه یو دوه کې حیران وم
پـــردی ښـــار وه پکې ځکه سرګردان وم

یـو ډبـره بـه وم ایـسـته به پـرته وم
ښـه بـیـغـمـه به له هیلو له خپګان وم

دجـانـان غـمـه تـا ولـــې ووژلـم
دجـانـان غـمـه کـافـر نه مسلمان وم

خـلـک یـارپـسې نشه کړي خودکوشي کړي
زه پـه خـپـلـو انـدامـونـو مـهـربان وم

داسې ړنګ نه ومه څنګه چې مړ ومه ګوهره
او پـه خـپـلـې جـنـازې پـسـې روان وم

ممتاز ګوهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لکه د فلـــم ادا کــار څومره د ښــې وکــړې
څه په هنر او چل دې څه رقــم دوکــې وکړې

هلته واده دی دلته زه له ډېره درده مـرمـــه
څه ناروا وې اوف د فـلــم دې صـحـنـې وکړې

مــا لــه اولــه هیڅ د بل مخ ته هم ونه کتل
تا لکه ډمې بې حـســابــه یــارانــې وکــړې

هـغـه یــو زه وم چې په تاپسې مې ساه وتله
تا په بې غمه زړه د بل غېږه کې شپې وکړې

فـطـرتــه مــا د خپل جسد جنازه خپله یوړه
ما یې واده کــې ښــه ګــډا وکــړه ټپې وکړې

<u>ادریس فطرت</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

عقل سود په سود سودا ده خو د زړه کیسه جدا ده
کـــه روا کـــه ناروا ده خو د زړه کیسه جدا ده
هـغـه ژاولې په کړس ژوي زه کرل ریبل کوومه
کـــور ودانه د بل چا ده خو د زړه کیسه جدا ده
ته خبر په بې خبریو څوک به څومره ګنهګار وي
خدایه ږیره خو زما ده خو د زړه کیسه جدا ده
د حـیـــا په زنځیرو مې خپل زلمي هوس تړلي
ښه پوهېږم چې ریا ده خو د زړه کیسه جدا ده
پله هر څومره که تېز شي تر قمره نه رسیږي
تا سره د قام سودا ده خو د زړه کیسه جدا ده

عبدالمجید پل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لاسونه د غربت يې تر ګريوان راغلي دي
بازار ته يوسف مخي څه ارزان راغلي دي

په زخم مې چړې وهي او مالګې دوړوي
خبر شومه هغې ته ريباران راغلي دي

په ژوند کې مې د داد او د پوښتنې هيڅوک نه وه
اوس مړي ته مې دوه زره ياران راغلي دي

ته صبر چې لږ مينه د هغې کړمه پرې ماته
ته صبر زموږ کور ته يې بچيان راغلي دي

له شونډو نه يې غاښو کې پترکي بيلومه
خواره واره يې ما باندې زلفان راغلي دي

فطرته زړونه هر چا د ښايسته و ښار ته يوړل
سره له خپلو زړونو په تاوان راغلي دي

<u>ادريس فطرت</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټول وجود مـــې داسې زېړ لکه د مړه شو
د نـــاکام محبت یـاد مـــې را په زړه شو

نـــاګـهـانه مـې نـــن درد په زړګي راغی
نـاګـهـانـه مې نـن پـام ستاســو په ور شو

خو ویـل به دې چې خدای(ج)دې لیونی کړه
لیونی شـوم زړه دې یخ شو زړه دې ښه شو

هـــره هـیـله دې نـصـیـب درته زندۍ کړه
یو ارمان دې هم زړګـیـه پـوره نــه شـــو

بـیـا لـــه مــا خـخه چـــا دا پوښتنه وکړه
پل خو اوس اوس تاسره وو چې اوس څه شو

<u>عبدالمجید پل</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

روژه ته مه نـيسـه فـرض نـده په وږو باندې

ملا به دې ماتـه شـي غـر مـه اخله اوږو باندې

دبرات شـپه سپينه سپوږمۍ زمونږه دواړودېدن

پـنـځـلـسمـه راخـتـلـې پـه کـورو بـانـدې

په نوي کال کې دسخي صاحب زيارت ته که تلې

ځـو نـظـرمـات خالـونه ګـده پـه اننګو باندې

ممتاز ګوهر وۍ زه بـغير له تا ژونـد نشم کوی

درته قسم خورمـه پـه ټـولـو سپـارو بـانـدې

<u>ممتاز ګوهر</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پـــه دې دومـــره ډېـــرو خلکو کې بې یاره
زما حق دی چـــې لـــه ژونـــده شـــم بې زاره

وخـــت پـــه داســـې ځلـــور لارې ودرولـــی
د منزل پـــه لـــوري نـــشـــتـــه یـــوه لاره

چـــې د جـــونـــو د تـــعـلـیـــم په قدر پوه شي
خدای(ج)دې ستا مېرمن ناروغه کړي سرکاره

مـــخ دې ونـــیـــســـه پـــه لـــپـــه کـــې وګوره
هـــســـې خـــوشـــې دې بـــدنـــامه کړه هنداره

لکه تـــــه وطـــنه زه داســـې ګـــړنګ کې
هیڅ ځوک لاس نه راکوي د خدای(ج) لپاره

د یار فـــکـــر ســـړی ســـمې خوا ته یوسي
د ژونـــد فکر سړی وباســـي لـــه کـــــاره

ســـتـــا پـــه لـــټـــه کـــې د کـــلـــي نه تر ښاره
راغلم چـــبـــرتـــه یې زما د مـــیـــنـــې یـــاره

عبدالمجید پل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څـــومـــره ګـــمـــنــامې او بدنامې مې نغمې پـاتې شوي

د ژونـــد پــر مــخ مې خود بې زوقه افسانې پاتې شوې

لــه نـــزاکــت يــې د نــمـجـنو ســتـــرګــو چوپه شومه

ورتـــه پـــه زړه کـــې مـــې بلها بلها قيصې پـاتې شوې

اوس هـــاغـــه نـــه يـــم د دوران مې هسې پاتې داستان

په مـــثـــالو کـــې يـــې يـــواځـــې نـــښـــانې پاتې شوې

اوس په چـيـنــه کې څوک مسکۍ او څوک ژړغونې وايي

بـــــدرۍ واده تـه دې د ګـوتو په شمار شپې پـاتې شوې

<u>بلينده بدرۍ</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښه مې پرې خوشحاله کړ خپل زړه باران ته ایښی وو
څـاڅـکـي مـې دې تېر يو بارانه باران ته ایښی وو
ساه مې يې زړګی مې يې ځيګر مې يې او تن مې يې
دا لـفـظـونـه چـا پـه کـاغذه بـاران تـه ايښي وو
ولـــي دې لـــرلـــه د هــغــې نــه د اظهار تمه
ولې کـانې تـا د پـورې غـره بـاران ته ايـښـي وو
پـوه شـوه اخـر د خـپـل نـاکـام مېين په قدر يې
نن يــې تـصـويـرونه د واده بـاران ته ايـښـي وو
ټوله شـپـه مـې خوب بختياره سترګو نه په تيښته و
شـوخ يـار لګنونه د کـاله بـاران تـه ايـښـي وو

<u>بختيار نيازی</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پــټ مـیـیـن شـــوی یم ژړا کې مې مرۍ بنده شي
لکه یتیم غـــوندې مې ستوني کې سلګۍ بنده شي

چــې مـخــامخ شم ورته یو دم داسې چوپ پاتې شم
لکه د ښکار په وخت ټوپک کې چې ګولۍ بنده شي

زړه مــې ســیـنــه کـــې ورپسې داسې ټوپونه وهي
لکه د دواړو پښو نـــه دام کـــې چې مـرغۍ بنده شي

چې یار را یاد شي باور وکړئ ساه ایستـلــی نـشم
لکه له چا د حلق په منځ کې چې مړی بـــنـــده شـي

بیګاه مې خوب ولید په مینه کې په دار زوړند شم
لکه صــدام پـــه شـــان مې غاړه کې رسۍ بنده شي

ما شګیوال پرهېز اخر مـــیـنـــه کې داسې ګیر کـړه
لکه په جال او یا په دام کې چې هـــوسۍ بنده شي

پرهېز شګیوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

انتظار به دې تر کومې پورې وه کړو
د راتلو په تمه تمه دې اوبه کړو

کته مته د حمزه بابا غزل يې
ته لا څوانه يې او مونږه دې زاړه کړو

د لالي په بې ننګۍ خبرې کيږي
(موږ به غلي شو غوږونه به کاڼه کړو)

ټيټې سترګې خپلو هيلو ته ولاړ يو
که جنت ته هم څو بيا به مينه نه کړو

<u>**ريحان**</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خــوښ مــې ده پــه ټوله پښتونخوا کې يو نفر
غــــوارمـــــه يــې هــــره شپه دوعا کې يونفر
سم شوم دجنت له مـيــوه جـاتـــو بـــرخـمـن
کــلـــــه چــې مـــې ولــيــده خــنـدا کې يو نفر
مـــال او دولـــت نــغـــوارمـــه ټول ترې صدقه
راکـــه پـــه څـلـــور کـنجـنه دونيا کې يو نفر
هــيخ نـــه وه د دغـــه کـاغذي ګلاب خـوشبو
اســې مـــې ســـاتــه د زړه کـلا کـــې يـــو نفر
خدای(ج) شاهد ده نه مې وي ګوهره د شپې خوب
کــومـــه ورځ چـــې وويـنـــم ژړا کـــې يـــو نفر

ممتاز ګوهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمـــا پــــه نـــوم يــې مړه کړه خو په لاره ګډېده

اى دلـتــه يـــو جينـــۍ وه چـــې تر داره ګډېده

راوبه لـوبــده مـــاتـــه بـــه شوه نه پوهېږم ولې

چې ستا مخ بـــه يــې وليده هـــنــداره ګـــډېــده

د ورور واده يـــې هـــســـې بـــهـــانه وه د ګډېدلو

هـــغـــه کـــه ګـــډېـــده د چـــا لـــپـــاره ګـــډېـــده

بيګاه مې سـتـا له شونډو سره لاړې کړلې تېرې

نـــشـــه مـــې پـــه وجـــود کې تـــر سهاره ګډېده

د دې ډمـــې په سترګو کې څه ډېرې فلسفې وې

دا ډمـــه بـــه ضـــرور د چـــا لـــپـــاره ګـــډېـــده

ريحانه سره غرمه د سرک غاړه وه او زه ووم

خـــولـــه مـــې د تـــنـــدي له انـــتــظـاره ګډېده

ريحان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اګــاهـــي مـــې د يــو چـا پسـې کــــوله
ژوند که چـيغـه واى، مـا تـا پـسـې کــوله
چې موړ نه واى، څه ارزان بـه واى د ښکلي
قـــران کـــه تـکـــى چا حـــيـا پسې کوله
چـــې دعـــا يـــې سـلامـــت سر و، ساتلـى
نـــن هـغــې نـجلــۍ ښـيـــرا پـسې کوله
لکه زه داسې برباد مه شـه څـوک دومــره
ځـــان مـــې پـــرېـــښـودم، ما ژړا پسې کوله
اوس مې دومره له زړه لـېـرې غـورځـولى
چــې چـــا يـــاد کـــړ، مـــا بـــلا پسې کوله

نصير اتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه بې نـامـې شــوم د غـرور له بامه پرېوتمه
دنيا به څه کـړم چې ســتـا له پامه پــرېــوتــمــه
مينې پــه غبرګو وړوند کړم بيا يې تنها پرېښودم
تــه خــو لاس راکنــه د يـــار الـــزامــه پــرېوتمه
ته خبر هم نه شوې خو زه وم چـې فـنا شوم کـنه
زه که يو څو څاڅکي ستا د زړه لـــه جامه پرېوتمه
نور به مــې تــاب د زنـــدګۍ د چـــارو نه درلوده
په بــســتــره کــې بــه لـــه تــور مــاښامه پرېوتمه
له حده زه د ژونـــد له جــبـره ستړی شـــوی يمه
ښــه شــوه چــې ستـا غيږې ته ښه ارامه پرېوتمه

وصي ابهام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نــه ځــان ته ګوري نه بیا غږ د بل سړي اوري
انسان چـــې مات شي بیا غمجنه موسیقي اوري
عـشـق زهـرجـنه ډوډۍ ما تر ستوني تېره کړله
زه چا درک کړی یمه څوک زما زګېروي اوري
بلکل مېین دی خـــو پـــه مینه کې مات شوی دی
که څوک جکجیت کمار ســـانو هــر ماښام اوري
محفل ته راغله چې زما نوبت د شــعـر راغـلـو
ویــــل یـــې څــوک د لـیـونیـانو شاعري اورې
کـــه شــبـو نــشـته خـــــو دا ومنــه ډاډیه یاره
چې د زړګي څــړیــکـې دې ښې سمې سیي اوري

<u>هدایت الرحمن ډاډ</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمــوږ تـــمـــه څــه وي څــه راسره وشـي
ارمـانونه مـو زمـوږ مــخــې تــه مـړه شــي

ژونــد د فـلـم وروسـتـۍ شـیـبـې تــه ورتــه
هلـک مـړ شــي جلـۍ بـل چـاتــه واده شي

دا یــو زوی یـې سـخـت هغې ته ورته شوی
زړه تی جوخت کړمه که ګوندې زړه مې بنه شي

خـیـر پــه مـا بــانــدې دې ګرده نړۍ واوړي
خـو پـــه هـغـې د ان ګـرم بــاد رانــه شــي

ځــۍ یـــو ســوال مـهـربـانـۍ لـه مخې وکړۍ
چې فطـرت ابــدي خــوب بــاندې ویـده شـي

<u>ادریس فطرت</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ولــــې ســولــوې نــو تــه اورونو باندې ګوتې
مـــه کـــاږه د زلـفـو په ســرونو باندې ګوتې

ستا یوه همـــنـــامـــه بـــرنـــامـــه کې غـږوم
اوف لکه وهـــي چې مې زخمونو باندې ګوتې

زه او تــــه بــه نــه یـــو ځـــای کېدو ګنې ولا
کش مـــې کړلې ډېرو زیارتـونـو باندې ګوتې

شاهد قمر

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library